

Obsah

Plánované akce

Společenská kronika

Jubilanti

Moji milí krůžkaři!

Výroční zpráva o činnosti Slováckého krůžku v Brně v roce 2007

O Slováčku

140 let od úmrtí Františka Sušila

Folklorní akce

Tradiční Moravský ples v Praze

Foskar 2007

Jarní pochod Pálavou

Názory, diskuse, polemiky

Základní kameny moravské vlastivědy a národopisu

Velikonoční ohlédnutí

Folklorní sdružení (FoS) obecně „prospěšná“ společnost

Fajova Storočenka

Plánované akce

beseda na Šumavské 24.9., oslavy 100 let 8. 11. , termínu plesu 7. 2. 2009

Společenská kronika

Jubilanti

jubilant	narozen	věk
Leitgebová Helena	27. 7. 1938	70
Kubicová Helena	1. 8. 1948	60
Davidová Jarmila	27. 8. 1933	75

Moji milí krůžkaři!

Dovolte, abych vám všem , kteří jste se jakkoliv podíleli na přípravě oslavy mého plesového svátku, poděkoval. Víím, že přípravných a dalších prací je až nad hlavu. Začínají zajištěním sálu, hudby a účinkujících hostů, tiskem plakátů a pozvánek a jejich distribucí a pak samozřejmě předprodejem vstupenek. Na těchto pracích se pravidelně podílejí Ing. Viktorin, starosta PhDr. Štěpánek, Ph.D., Ing. Fajbus, Ing. Emmer, letos též Zdenička Kristová. Přímo na plese v pokladně sloužili stálíci V. Kubica a R. Ningerová, které ovšem projdou rukama všechny příjmy i výdaje.

Informační panely s velkou pečlivostí, přehledem a vkusem připravil Ing. Fajbus. Vstup sřežili v civilu H. Kubicová, PhDr. Lacinová a Ing. Šmídová.

O vaše dárky se tradičně starali stárci a Mgr. Pavlíková s velmi vydatným pomocníkem R. Krejčím a s vynikajícími spolupracovnicemi V. Fejfušovou a M. Dvořákovou. Na výstaviště dárky obětavě odvezl J. Macháček. Losy ve vlastní režii zajistil Ing. Zablatzký a chasa se postarala o jejich přípravu a prodej. Chasa též vyzdobila sál; nu a cimbálka se starala, aby se vám všem dobře zpívalo i tancovalo. a teď ještě k tomu, co také dělá ples mým svátkem – k vašim dárkům. Sešlo se jich krásných a účastníky plesu obdivovaných celkem 260, ne však od všech členů. Ta „větší“ půlka z nich zaspala (nemoc, zapomnětlivost, netečnost?). Zato ti, kterým na mně záleží, byli velmi štedří. Nejvyšší počet dárků – 13 – bylo od člena, který nechce být jmenován. Průměrně připadá na každého dárce zhruba 3,3 dary. U dárce košíku s dobrotami jsem nezachytil jméno, proto, pokud je nenajde v následujícím seznamu, nechť je přijde pošeptat pí Pavlíkové, abych mu mohl dodatečně poděkovat.

Ted' tedy abecední seznam dárců (bez titulu):

D'Ambrozovi, Brešová, Březinová, Čížková, Dobešová, Dokoupil, Donné, Dostálovi, Dvořák, Emmerovi, Fajbus, Farkasová, Filipenský (nečlen), Formánková, Hebronovi, Homola, Horký, Hůsková, Charuzová, Chmelařová, Jandová, Janík, Janíková, Janošková, Karpíšková, , Kašník, Klímovi, Kouřilovi, Krčmářová, Krejčí, Kristová, Kroulíkovi, Kubicovi, Kubín, Kučera, Lacinová, Linhartovi, Lojková, Mádlovi, Macháčkovi, Machů, Metelková, Moštěk, Musilovi, Nečas, Nekudová, Nešpor, Němcová, Ningerovy, Novotný, Pavlíčková, Pavlíková, Pazourková, Podbrdská, Pokorný, Pospíšilová, Rašticovi, Rosenbergová, Severin, Skalská, Stánek (Kelarová), Stöhr, Suchomelová, Sýkorovi (nečleni), Šebesta, Šmídová, Štempelovi, Šumbera, Tomková, Turková, Tůma, účastníci zájezdu, Vala, Vašíčková, Veletrhy, Veselí, Veškrnová, Viktorin, lékárna Svitava.

Ještě jednou dík za dárky i za práci, kterou jste mi věnovali.

Váš Krůžek

Výroční zpráva o činnosti Slováckého krůžku v Brně v roce 2007

Na rok 2007 byl vypracován orientační plán činnosti, který byl projednán na poslední prosincové výborové schůzi v roce 2006 a po dodatcích z pléna a jejich zapracování na lednové výroční členské schůzi členů Slováckého krůžku v Brně také schválen.

Tímto plánem činnosti se členové výboru a ostatní pověřeni členové krůžku snažili v průběhu roku 2007 řídit a podle něj postupovat ve svých aktivitách.

I. Návčiková činnost : V uplynulém roce proběhla v dohodnutých prostorách i termínech. Je potěšitelnou skutečností, že u početných skupin dětí ve Slováčku se jako vedoucí zapojují mladé návčikářky, které se rekrutují z řad absolventů Slováčku i taneční skupiny Slováckého krúžku. Tímto se uzavírá kruh získávání a předávání nabytých zkušeností a poznatků z oblasti slováckého folkloru z generace na generaci a naplňuje se tak výchovně-vzdělávací činnost, která je vlastním posláním Slováckého krúžku.

Je však politování hodné, že zastoupení chlapců v dětských skupinách je žalostně malé. Ale to je zřejmě problém v oblasti taneční a pěvecké zájmové činnosti obecně. Inflačními vlivy poznamenané provozní náklady spojené s nájmy za návčikové prostory se nám stávají stále hůře zajištělné. Možná řešení spočívají v buď nepopulárním zvýšení rodičovských příspěvků (které však jen z minimální části pokrývají nezbytné náklady) a v získávání sponzorských příspěvků.

II. Publikační činnost : V roce 2007 jsme vydali za podpory Statutárního města Brna čtyři občasníky Krúžkozory a to č. 75, 76, 77 a 78. Rozsah stránek se pohyboval od cca 20 do 32. Náklady byly optimalizovány na počtu cca 150 – 160 ks.

V rámci příprav na sté výročí založení Slováckého krúžku v Brně, které oslavujeme v roce letošním byla po jeden a půlroční přípravě a sběrné činnosti zpracována encyklopedická databáze tzv. Fajova Storočenka, mapující z dostupných pramenů historický vývoj Slováckého krúžku v Brně od roku 1908. Tato publikace byla dána na konci roku do tisku po zajištění sponzorských finančních příspěvků. Má sedmnáct kapitol o rozsahu cca 170 stránek, včetně obrazové přílohy s historickými snímky. Náklad činí 500 ks.

Ze stejných finančních prostředků byly v rozhodném objemu zahájeny práce na propagačním DVD, prezentující pěstovaný slovácký folklor ve Slováckém krúžku v prostředí velkoměsta.

DVD kromě souboru a jeho složek vhodným způsobem prezentuje i město Brno, což bude jistě vítaným dárkem naším hostitelům na zahraničních festivalech.

Na konci roku 2007 byly zahájeny práce na mobilních výstavních panelech o rozměrech 100 x 70 cm, na kterých po jednotlivých desetiletích a tématicky za celé stoleté období jsou fotografie s potřebným informačním komentářem.

Posláním této putovní výstavy je pěstovat v členech krúžku i veřejnosti patriotický vztah ke Slováckému krúžku v Brně. Tato výstava, která bude poprvé vystavena na 58. Slováckém plese na Výstavišti 2. února 2008, o velikosti cca 9 m² na deseti panelech se bude v průběhu roku ze získaných fotografií a dokumentů rozšiřovat a bude příležitostně v průběhu roku dáována veřejnosti ke shlédnutí.

III. Společenská činnost - výčet veřejných besed u cimbálu, vystoupení a jiných akcí

- 17.1. – členská schůze spojená s besedou u cimbálu a Oharkovým šmakem
- 18.1. – v Českém rozhlase Brno proběhl v rámci pořadu Lepší zpívání nežli klívání (J. Prudil) beseda o J. M. Kristovi – významné osobnosti Slováckého krúžku a folklorního života na Moravě vůbec za účasti členů krúžku
– V Národopisné revui vyšel životopis Krista od našeho starosty.
- 3.2. – proběhl úspěšně 57. Slovácký ples na Výstavišti, který měl poměrně dobrou návštěvu (z toho 109 krojovaných účastníků)
- 3.2. – Slováček se podílel svým kulturním vystoupením na vítání občánku v Bystrci
- 17.2. – Vystoupil ženský sbor na II. ročníku Zpívání v Dolních Dunajovicích
- 17.2. – 18.2. muzika a taneční skupina úspěšně reprezentovala slovácký folklor na karnevalových slavnostech v severoitalském Udine a Nimis
- 19.2. – fašanková beseda u cimbálu
- 24.2. – muzika krúžku hrála veřejné akci v Novém Lískovci
- 2.3. – velká oslava padesátin naší přední sólistky MUDr. Milady Polákové
- 2.3. – účast Slováčku na přehlídce dětských folklorních skupin Matefinka 2007
- 21.3. – tzv. výjezdní veřejná beseda u cimbálu v Orlovně v Obřanech
- 25.3. – účast dětí Slováčku na soutěži ve zpěvu – Černovický zpěvák konané na Charbulově ulici
- 27.3. – vystoupení muziky a tanečního složky v brněnském Semilassu ve dvouhodinovém programu pro studenty gymnázií ze Slovenska, Maďarska a Německa
- 18.4. – veřejná beseda u cimbálu spojená s koštěm vína
- 21.4. – poznávací výlet pěveckých sboru po Vysočině – Po stopách Santiniho k Veselému kopci
- 21.4. – účast Slováčku na soutěžní přehlídce DFS – region Brno
- 4.5. – vystoupení Slováčku na koncertě v Mahenově divadle při příležitosti zahájení MS ve floorballe
- 5.5. – tradiční přechod Pálavy – otevřená akce pro všechny členy krúžku i veřejnost
- 10.5. – vystoupení Slováčku na ZŠ Jundrov pro rodiče a veřejnost
- 12.5. – účast Slováčku na vítání občánků v UMČ Bystřec
- 16.5. – veřejná beseda u cimbálu s pozvaným souborem „Folklorní studio Buchlovice“ a jeho vystoupením
- 18.5. – vystoupení taneční složky a muziky na zámku v Třebíči
- 19.5. – na Muzejní noci konané Magistrátem města Brna vystoupila cimbálová muzika krúžku
- 12.6. – vystoupení Slováčku na ZŠJ. Babáka pro rodiče
- 20.6. – veřejná beseda u cimbálu a oslava padesátin tanečníka a zpěváka Zdeňka Bravence
- 20.8. – 25.8. letní soustředění a tábor dětského Slováčku na RS Jelenovská
- 26.8. – 3.9. úspěšný zájezd Slováckého krúžku na mezinárodní folklorní festival

do francouzského Dijonu se šesti vystoupeními

- 12.9. – oslavy osmdesátin člena krúžku vynikajícího zpěváka a vedoucího pěveckého sboru Antonína Bartošíka
- 19.9. – veřejná beseda u cimbálu
- 2.10. – účast Slováčku na XV. Festivalu „Jundrovské jablíčko“
- 13.10.– poznávací zájezd Slováckého krúžku na hody do Polešovic
- 24.10.– zpěvačka E. Filová slaví 60 - Klub Magistrátu m. B.
- 31.10.– XXIV. tradiční Havelské hody v krúžku s ukázkami zvyků z Hanáckého Slovácka
- 15.11.– účast muziky na propagační akci časopisu malovaný kraj v Literární kavárně
- 17.11.– zájezd Slováckého krúžku na oslavy osmdesáti let trvání Slováckého krúžku v Bratislavě do Stupavy
- 17.11.– účast Slováčku na vítání občánků do života na ÚMČ Bystřec
- 21.11.– veřejná beseda u cimbálu se nekonala – nebylo kde
- 25.11.– účast Slováčku na přehlídce dětských souborů v Semilassu v Králově Poli
- 9.12. – ženský sbor vystoupil v galerii Skleněnka, Březina
- 15.12.– vystoupení Slováckého krúžku s Vánočním koncertem v klášteře premonstrátů v Louce u Znojma
- 16.12.– pořad Slováčku – Vánoční koledování na městské části Nový Lískovec
- 19.12.– vánoční beseda u cimbálu pro veřejnost
- 20.12. – vystoupení ženského sboru v Domě pokojného stáří, Kamenná kolonie
- 30.12. – předsilvestrovský pochod na Menšíkovu rozhlednu u Hlíný
- 31.12. – silvestrovská zábava ve Starém Lískovci za hojně účasti členů Slováckého krúžku

IV. Organizační činnost : za zemřelého uměleckého vedoucího Slováckého krúžku J. M. Krista (11. 1 .2007) převzala jeho manželka vedení archivu a knihovny Slováckého krúžku

V. Závěrečné hodnocení :

Můžeme konstatovat, že se nám podařilo v rozhodné míře splnit své plány a předsevzetí na rok 2007 a to především značným úsilím a osobním zaujetím členů výboru. Tradičně problematické je docílení vyšší aktivity členské základny při získávání finančních prostředků na krúžkovou činnost. V tomto ohledu bude zapotřebí zvýšit úsilí všech, zvláště proto, že nás v roce 2008 čekají nemalé úkoly hodné historického významu a poslání Slováckého krúžku v Brně.

Oceňujeme vstřícnost Magistrátu města Brna k našim finančním potřebám a velice si této pomoci vážíme. Děkujeme také všem sponzorům a příznivcům Slováckého krúžku, bez jejichž pomoci bychom se neobešli.

Ing. Zdeněk Fajbus,
místostarosta Slováckého krúžku v Brně

O Slováčku

Pro děti ze souboru Slováček pomalu končí školní rok 2007/2008, tím i období pravidelných nácvičků. Proto můžeme shrnout jaká činnost a která vystoupení ho vyplňovala.

Po podzimním účinkování v pořadech SPF v Brně, Jundrovském jablíčku a Děti dětem, jsme se připravovali na koledování na Předvánočním posezení v brněnské městské části Nový Lískovec a v kostele u Minoritů. Nestihli jsme proto, letos po dlouhé době, zpívat ve společném vánočním pořadu se Slováckým krúžkem. To nás velice mrzelo a také nám to chybělo.

Po novém roce jsme se s dětmi pustili do nacvičování několika nových pásem písniček, říkadel a dětských tanců, abychom je předvedli na slavnostním vítání občánků, soutěžním vystoupení Mateřinka 2008, vystoupení na jarmarku v ZŠ v Líšni nebo v Domě pro seniory v Žabovřeskách. Nejvíce jsme se těšili na vystoupení v krásném prostředí kostela sv. Janů - u Minoritů, kde jsme uvedli své nové velikonoční pásmo.

Zúčastnili jsme se také pěvecké soutěže Černovický zpěváček, připravované SPF v Brně, ve které se na čelní místa probojovali 3 naši soutěžící - Žaneta Kiliánová, Jana Kunstnerová a Jakub Ohnoutek. Jakub dokonce postoupil do výběrového kola mezi nejlepšími 50 zpěváků z Čech, Moravy a Slezska.

Pro další období bychom si nejvíce přáli, aby nás při všech našich vystoupeních mohla doprovázet cimbálová muzika Slováčku, která by přidala k našemu dětskému zpívání známé a oblíbené slovácké písničky z repertoáru dospělých.

Část svého programu muzika předvedla na květnové besedě u cimbálu, který s muzikanty a sborem zpěvaček připravil její vedoucí Jan Beránek. Splnila tak svůj hlavní úkol zahrát a zazpívat písničky, se kterými se zúčastní slavnostního pořadu ke 100. výročí založení krúžku. Mám zato, že zbývá jen ještě doplnit kroje, hlavně zpěvačkám, a oslavy by pro muziku mohly začít.

Na rozdíl od muziky čeká skupinu malých tanečnicků příprava programu teprve až na letním soustředění. Zveme proto všechny naše příznivce na XIX. MFF Brno 2008, kde mohou naše nová čísla předem posoudit.

P. D'Ambrosová

140 let od úmrtí Františka Sušila

Ve dnech 30. – 31.5. 2008 uctila Župa Sušilova památku Františka Sušila (1804 – 1868) řadou akcí. Mimo jiných akcí se konala výstava o jeho životě a díle v sále Dělnické tělovýchovné jednoty ve Starém Lískovci, v sokolovně ve Starém Lískovci

vystoupila CM Hradišřan v první polovině programu převážně s písněmi z jeho sbírky Moravských lidových písní a na budově Orla v Bohunicích (sídle župy) byla odhalena jeho pamětní deska.

VL

Folklorní akce

Tradiční Moravský ples v Praze

pořádaný dne 23. února 2008 v Národním domě na Smíchově

Na pozvání starosty spřáteleného Slovákého krúžku v Praze Mirka Říhy se rozhodlo 10 členů našeho krúžku zúčastnit se Moravského plesu v Praze. Šest nás odjíždělo z Brna a využilo nabídky našeho mladěcha z Dolního Němčí – Martina Matúše. Jejich soubor dostal pozvání k vystupování v programu, zrovna tak soubor z Vlčnova, tak se spojili a cestu absolvovali společným autobusem. Našlo se pár volných míst, Eva Podbrdská neváhala a ozvala se, a tak jsem využili jejich nabídky společné cesty. Stavili se pro nás na Zvonafce, kde jsme čekali s vyčistěnými zuby hned po ránu. Do Prahy nás cestovalo z Brna pouze 6, zbytek se připojil až v Praze na místě. Cesta autobusem byla veselá, vtípkovalo se, povídali příběhy ze života, ale především hned od počátku se díky Evě, která první vytáhla husličky a spustila zvonivým hláskem, i hrálo a zpívalo. Ke spřátelení těch, co se neznali, stačila jedna sklénečka dobrého bílého vínka a buchtíčky k zakousnutí.

Po příjezdu do Prahy jsem se v Národním domě ohlásili a rozešli se na prohlídku Prahy. Do počátku plesu zbývalo pár hodin a tak část krúžkařů to vzala přes Staroměstské náměstí na Letnou. Někteří se vraceli pomalu zpět po Smíchovském nábřeží, když narazili na dvě demonstrace, obstoupené množstvím příslušníků slovnuté pražské policie určitě v přesile - koho to vlastně hlídali - nás pár občanů procházejících nebo těch pár demonstrujících?

Promenáda byla nacvičena včas, soubory převlečeny do svých krásných moravských krojů, nálada byla povznášející. Ples byl slavnostně zahájen a program k naprosté spokojenosti návštěvníků i účinkujících: účinkovaly soubory Žandár – mladá muzika SK Praha, Valašská muzika Dolina, národopisný soubor Líšňáci z Brna, Valašská muzika Kyčera, Hanácký folklorní soubor Kosřf, folklorní soubor Kopaničár, CM Jiřřho Janouška, a SK z Prahy, Brna, Bratislavy, Žetic, Dolněmčan, Haná z Přerova, Světlovan z Bojkovic, Klas z Kralic na Hané, Krušpánek z Prahy., Chasa z velkých Pavlovic, Hustopečf a z Lanžhota, zpívaly mužské sbory z Tvrdonic a Vlčnova. Vystoupení měla neutuchající ohlas, nálada se dostávala do varu, hrálo se, zpívalo a tancovalo ve všech sálech a pro nás až do 01 hodiny po půlnoci, kdy Matúš zavelel odjezd. Stihli jsme popovídat si se známými, se kterými se vidíme jen na plese, ať už

jsou z Prahy či odjinud. Především pak probrali vše s krúžkaři z Prahy i Bratislavy. Bratislavákú přijelo 11, seděli jsme u jednoho stolu, kde se postupně vystřídali všichni, předali jsme si vzájemně pozvání, a to nejen na akce souborů, ale i osobní návštěvy. Pražáci slíbili účast 2 autobusů na naši „stovku“, SK Bratislava jeden autobus. Máme se tedy na co těšit, na náš program i současné setkání krúžků.

SK Praha má přece jen výhodu, že mezi svými cca 250 členy se najde vždy někdo, kdo jim profesně či finančně může vypomoci, nemají např. problém s tiskem, či propagací akcí. A tak přemýšlím o tom, zda se mezi našimi členy SK nenajde někdo, kdo by mohl svému krúžku pomoci, „přiložit ruku ke společnému dílu“. Bez známostí sponzory nezískáme, a vlastně ani nevíme, kdo z našich členů a v jakém oboru by mohl pomoci a to nejen při 100. výročí krúžku.

Moravský ples v Praze byl jako vždy bezkonkureční: nádherné tance a barevnost krojů jsou pastvou pro oči, nádherná živá muzika a krása lidových písní doznívá ještě hodně dlouho v duši každého z nás. Nezbyvá než popřát našim přátelům z SK Praha bohaté sponzory ještě mnoho úspěšných let, šťastnou ruku při organizaci plesů, nadšení pro udržování folklorního umění.

BRos.

Foskar 2007

Dne 5. 4. 2008 proběhl v ovzduší nevětratelného sálu divadla Bolka Polívky v Brně pátý ročník Foskara. Oceňují se tak výrazné počiny v aktivním hudebním a tanečním folkloru a folklorismu v České republice. Za rok 2007 zorganizoval akci jako obvykle Nadační fond Foskar a NÚLK ve Strážnici.

Autorkou skleněných Foskarů byla Sklářská huť Beránek s.r.o. se sídlem ve Škrdlovicích u Žďáru (designérka Magdalena Říčná). Pořad provázela, aniž se představila, Monika Brynzáková.

Večer rámoval a tedy i zahájil VUS Ondráš pod vedením Luboše Graffeho (sestra Jarka tentokrát nehrála, neboť je vdaná mimo Brno). Z muzikantů se na úvod blýskl za cimbálem Jiří Gužík.

Cenu **jury** získal vyučený písmomalíř **Míla Brtník senior** (*7. 1. 1928 v Jihlavě). V padesátých letech založil v Jihlavě pěveckou skupinu Máj, r. 1954 obnovil skřípáckou muziku ve Velkém Beranově (muzika svou originálností nemá obdobu minimálně v rozsahu Evropy; skřípky – housle je nutno před laděním namáčet, aby nepovolovaly kolíky, a basa je dobře naladěna tehdy, když dostatečně silně drnčí), založil soubor Vysočan (byl jeho primášem a uměleckým vedoucím). Spolu se Zdeňkou Jelínkovou dnes patří k obnovitelům folkloru na Horácku.

Je autorem Zpěvníku horáckých písní po lidech sebraných (za 50 let nasbíral na 350 písní) a encyklopedie Jaký kroj, tak se stroj (kroje z Horácka a Podhorácka). Podílel

se na pořadech MFF Strážnice, Horáckých slavností v Telči a Světlé nad Sázavou a spolupracoval s řadou souborů doma i v zahraničí (je autorem více než 120 choreografií a hudebních úprav). Není divu, že Životopisný ústav American Geographical Institut jeho životopis zařadil mezi životopisy význačných osobností světa!

Z **vokálních sborů** zvítězil **Blatácký ženský sbor Ševětín** (s vedoucí Marií Švejdovou), který zazpíval několik svých písní. Za pozornost stojí, že jejich kroje nezapřou kraj rybníků, a tak mají na sobě našity rybí šupiny.

Dalšími nominovanými soubory byly: Mužský sbor z Míkovic, Mužský sbor z Velké nad Veličkou, Sboreček žen z Lipova a Ženský sbor Klebetnice z Hluku.

Cenu za **přínos k udržení a rozvoji folkloru** získala **Věra Haluzová** (30. 11. 1924), pedagožka, organizátorka, autorka pořadů, národopisná pracovnice. Vystoupilo za ni při cimbálu pěvecké duo dívek.

Věra Haluzová v roce 1946 organizovala ve zlínské tělocvičně národopisnou slavnost. Manžel, zdatný atlet Jan Haluza (vyhrál 2x 10 km závod Běchovice - Praha v letech 1943, 1944 za Baťa Zlín), byl prvním a posledním trenérem Emila Zátopka (19. 9. 1922 - 22. 11. 2000; čtyřnásobný olympijský vítěz z Londýna a Helsinek; 18 násobný světový rekordman; nejlepší sportovec světa v letech 1949, 1952; v r. 1977 vyhodnocen jako nejlepší atlet 20. století; v roce 1999 vyhlášen nejlepší olympionik historie).

V roce 1948 byla Věra Haluzová půl roku vězněna za protistátní činnost. Po osvobozujícím rozsudku (manžel takové štěstí neměl: byl jim zabaven majetek a odseděl si převážně v Jáchymově 6 let) byla přeložena na dvoutřídku do Biskupic (u Luhačovic), kde založila dětskou skupinu her, písní a tanců. V roce 1950 zorganizovala slavnost Jaro na dědině, kde vystoupily děti z Biskupic, Kaňovic, Polichna a Ludkovic. Touto slavností předběhla dětský folklorní festival ve Strážnici! Stála u zrodu dětského mezinárodního folklorního festivalu Písní a tancem v Luhačovicích.

V roce 1954 založila v Luhačovicích folklorní soubor Zálesí a dětský kroužek – pozdější soubor Malé Zálesí (oficiálně vznikl r. 1963).

Řada odchovanců z Malého Zálesí prošla nebo prochází naším Krúžkem (např. Přemek Janík stárkoval v letech 2001-2, 2002-3, 2004-5 a je autorem zajímavého článku o kopaničářském kroji (viz článek Daj mňa Bože na ty Kopanice, Krúžkozor č. 61); jeho tanečnice Eva Machů vede nyní pěvecký sbor tanečnic; oba se pravidelně účastní našich hodů jako přespolní soubor). Další tvoří jádro naší mladé CM (jmenujme alespoň primášku **Moniku** Abrahámovou a cimbalistu **a uměleckého vedoucího Luboš** Jarka Marečka - muzika vystupovala na 95. výročí založení Krúžku). Většina členů muziky se dnes nachází mimo Brno. Přesto bychom se s ní měli setkat v listopadu v programu ke 100 výročí založení Krúžku.

Dalšími nominovanými byli: Karel Pavlišťík, etnograf, choreograf, autor pořadů, organizátor, pedagog, tanečník; Milada Bimková, sběratelka lidových písní a tanců; Marcela Macková; Miloš Vršecký.

V kategorii **zpěvák/zpěvačka** zvítězil **Jan Gajda**. Předvedl kultivovaný zpěv a byl odměněn nejdelším potleskem. Přišla mu popřát starší dcera Lucinka s babičkou. Zahrála CM Danaj s uměleckou vedoucí, zpěvačkou a cimbalistkou Magdou Múčkovou (rozenou Uprkovou) slavící 20 let své činnosti.

Dalšími nominovanými byli: Alice Holubová, Jan Voves, Luboš Holý, Vlasta Grycová

Nejlepší **muzikou** se stala **Hornácká cimbálová muzika** (HCM) **Petra Mičky** s pravým hornáckým primášem z dolňáckých Kozojídek Petrem Mičkou (tato mladá muzika má za sebou turné po USA). Představila se jako hudecká muzika. Z důvodu velké váhy sošky primáš doporučil vyrábět v budoucnu cenu v dutém provedení naplněnou pitím pro muziku.

Dalšími nominovanými muzikami byly: Muzika souboru Rozmarýnek, Muzika Úsměv, CM Harafica a CM Hradišťan.

Magda Múčková vzpomněla úmrtí redaktora čs. rozhlasu **Josefa Prudila** (*1945, +3. 4. 2008). Byl autorem folklorního pořadu Na moravskou notu aneb lépe zpívati nežli klívati. Spolupracoval s Daliborem Štruncem a jeho Cimbál Classicem. Byl textařem bluegrassové a country skupiny Poutníci (působil v nich mj. Štěpán Veškrna (1950 -1989), syn naší čestné členky Jiřinky Veškrnové). Jeho památka byla uctěna minutou ticha. Pak vystoupila malá taneční skupina CM Danaj (neplést s taneční skupinou Danaj vystupující s CM Michala Miltáka), jejíž vzory tanečních krojů pocházejí z roku 1815.

Titul **nosič roku** získalo **CD Z kořenů strom** (od HCM Petra Mičky, vydavatel Jiří Plocek). HCM zahrála jako hudecká CM se dvěma trubkami.

Dalšími nominovanými nosiči byly: CD Zpívání z Míkovic (Burčáci), CD Strakonický dudy, to je slyšet všude (Pošumavská dudácká muzika), Multimediální almanach Hornácké slavnosti 1957-2007 (autor Mirek Minks).

Ze **souborů** zvítězil soubor **Górole** z Mostu u Jablunkova. Soubor vznikl 1992. Muzika hraje na tradiční malou basu. Z jejich repertoáru je obecně známa pouze góralská hymna Góralu czy ci nie žal.

Dalšími nominovanými byly: Jihočeský folklorní soubor Kovářovan, Národopisný soubor Kohoutek, Slovácký soubor Kyjov, VUS Ondráš.

Do **síně slávy** byl přijat **Zdeněk Bláha *1929** (s přezdívkou pták), redaktor, dramaturg, skladatel, dirigent. Ovlivnil hru řady souborů (otec byl holič a kapelník

venkovské štrajchové muziky). Jeho pořad Hrají a zpívají Plzeňáci byl nejdéle uváděným folklorním pořadem v rozhlase (po 40 let). Za nemocného cenu přijal jeho pokračovatel Dalibor Brázda ze ZUŠ Třebošná (všichni muzikanti se po vzoru Bláhova souboru Úsměv usmívali).

Zdeněk Bláha byl nedávno v posledních dvou televizních pořadech Putování za písničkou (s Jožkou Šmukařem). V dubnovém pořadu hrál na basu v Konradyho muzice, v květnovém pořadu byl zpovídán jako vedoucí souboru Úsměv.

Závěr večera patřil opět VUS Ondráš. Muzikanti zahráli a jeho taneční složka zatančila.

VL

Jarní pochod Pálavou

Jaro se na začátku května už vylouplo do pokročilé podoby, a turistické boty na půdě netrpělivě podupávaly. A protože se lépe putuje v dobré partě, těšila jsem se na avizovaný pochod Pálavou, na který jsem se chystala poprvé (loni jsem bohužel vzdala kvůli deštivému ránu).

Tento ročník se rozhodl organizovat Václav Linhart ve spolupráci se Zdeňkem Bravencem, který chtěl touto formou oslavit své narozeniny. Pánové rozeslali včas „zvadlo“ s potřebnými informacemi, takže jsme se 8. 5. ráno navzájem vítali na brněnském hlavním nádraží před vláčkem směrem na Břeclav. Naše vedoucí Yvona nás tentokrát jen přiběhla krátce pozdravit před svou cestou do Maďarska, ale nevím, zda neudělala chybu, že nedala přednost tuzemské akci...

Sešlo se nás 17 (z toho jeden ještě v nosidle) + tradiční pes Ferda - prý rekordní účast. Cesta spolu s kolaři uběhla rychle, ani průvodčí nepřišel – takže ti, co si nestihli koupit jízdenku, ušetřili – a cobydup jsme vystupovali v Popicích, namazali pod koleny a vyrazili směrem k povědomé horské siluetě. Sluníčko páliło jako na Pálavě a zanedlouho litoval každý, kdo se nenatřel opalovacím prostředkem (bohužel nás takových bylo víc a v závěru cesty jsme se mohli poznávat podle prasátkovitého výzoru). Nebyli jsme jediní na trase – přesněji řečeno, bylo tam jak na Václaváku.

Takže hrneme ještě zčerstva do Strachotína, vzpomínáme na Zdeňka Kopřivu (to evokuje čas a místo), pak malé posilovací zastavení v „echt“ hospůdce, dále po hrázi Novomlýnských nádrží. Bylo na co koukat, což ale přinášelo nebezpečí malé ostražitosti před svišticími vozidly (Marcela s Miluškou na to málem doplatily).

V Dolních Věstonicích ti poznánichtiví navštěvují expozici "Věk lovců a mamutů", umístěnou v barokní budově bývalé radnice, a některé dámy porovnávají své proporce se zvětšenou plastikou Věstonické Venuše na fasádě.

Expozice je věnována přehledu poznatků z archeologických nalezišť ze starší doby kamenné v Dolních Věstonicích. Instalace předvádí kostěné i kamenné předměty, umělecky zpracované výrobky a plastiky a poskytuje informace o jednotlivých fázích vědeckých výzkumů. Prezentuje aktuální poznatky o vývoji člověka, nabízí rekonstrukci paleolitického obydlí a rekonstrukci hrobu tří mladých jedinců – významného nálezu z roku 1986.

Na severozápadním úbočí Pavlovských vrchů se nachází světově proslulý komplex sídlišť lovců mamutů z doby před 25-30 000 lety. Nález přibližně 11 centimetrů vysoké sošky Věstonické Venuše, který učinil profesor Karel Absolon při archeologických výzkumech v roce 1925, proslavil malou obec po celém světě. Dolní Věstonice se staly symbolem nejvýznamnějšího tábořiště člověka na Zemi v době ledové a místem vzniku nejstarších uměleckých tradic lidstva. Vždyť právě zde byl učiněn nález nejstarší tkané textilie (z kopřiv) či keramiky z pálené hlíny a popela. Řečeno dnešními slovy: Zdejší lovci mamutů v tu dobu udávali tempo vědeckotechnickému rozvoji ve světě!

V době Velkomoravské říše se zde usadili staří Slované. Jejich přítomnost v těsné blízkosti obce dokládá velkomoravské hradiště a rozsáhlé pohřebiště. Brod na důležité obchodní stezce byl po zániku Velkomoravské říše chráněn malým hradiskem s mohutným valovým opevněním. Zbytky valu a půdorys kostela, který zde stával až do počátku 13. století, se nacházejí na severním okraji obce v místě zvaném Vysoká zahrada.

Ve 13. století se v původně slovanské osadě objevili první němečtí kolonisté, jejichž etnikum postupně převládlo. Roku 1460 povýšil král Jiří z Poděbrad ves na městečko s právem trhu.

V roce 1619, na počátku třicetileté války, se poblíž Věstonic strhla významná bitva moravských stavů s císařskými vojsky, v níž Moravané porazili Dampierrovo vojsko.

Na počátku 16. století do obce přišli první Habáni. Žili uzavřeným způsobem života s vyspělou dělbou práce a vysokou úrovní vzdělanosti. Pověstná byla hlavně jejich keramika, ale vynikali i vyspělým lékařstvím, zpracováním přírodních surovin, zemědělstvím a vinařstvím. Mlýn v Dolních Věstonicích vybudovaný v roce 1575 pro Lichtenštejny patřil mezi jejich díla. Habánské vinné sklepy tvoří malé náměstíčko a na tzv. Husím plácku jsou k vidění dodnes.

Ale vraťme se k dalšímu putování. V Horních Věstonicích mizí čelo skupiny v nedohlednu a vzniká nejistota, kudy se ubírat. Na řadu přichází komunikační technika (Vašek ji měl výjimečně zapnutou!), ale vedení na tom není o mnoho lépe – takže kufrujeme... Když se strefíme do té správné odbočky, všichni si oddechne, že jsme konečně zmizeli ze silnice. Netrvá dlouho a mává na nás Zdeněk B. v úpatí svého vinohradu (zrovna asi dokosil) a my přidáváme na tempu v tušení kvalitního vinného osvěžení. Nebyli jsme zklamáni, i když Zdeněk riskoval prozrazení svého tajného úkrytu – lednice v křoví. Bohužel ale zklamali mnozí krůžkaři, kteří s sebou

neměli povinnou výbavu – skleničku. Koštujeme výborné bílé a růžové víno, mezitím se mimo pěšinu jako buší prodírá opožděná Marcela s chodeckými holemi (ty pak postupně putovaly ještě ke třem dalším potřebným - je to vážně užitečný vynález). Po rozloučení odjíždí vozem Zdeněk s Marcelou (která usoudila, že pro dnešek stačilo) a my šplháme úzkým biologickým vinohradem ke krásnému rozhledu na nivní krajinu s kanárkově žlutými řepkovými záplatami a kostelem svatého Linharta uprostřed vodní nádrže.

Za doprovodu vyplašených bažantů a srnek stoupáme až k prvním vápencovým blokům, postupně se přidávají další turisté, a k odpočinku včetně posilnění usedáme pod velkým skaliskem s rozkvetlými koberečky skalniček. Pár fotek a pokračujeme lesní cestou s několika zajímavými zastaveními u informačních tabulí (třeba u pomníčku s hrůznou historií rodiny hajného). Konečně jsme u terénního zlomu nad Pavlovem (k našemu milému překvapení nás naši muži očekávají na odbočce, ale nebyt bdělosti paní Marušky s mapou jsme zase odbočili blbě), lidí a psů jako na cvičáku, z čehož má největší potěšení Ferda.

Zanedlouho už na nás kyne Pavlov svou charakteristickou bílou věží a noříme se do jižanské atmosféry této památkově chráněné rezervace lidové architektury. Na náměstíčku nás přivítala Bravencova Obecní vinotéka a její poklady, také Pavel Rampula. Chutnáme archivní Zweigel – claret, Chardonnay a Veltlín, hladovci doplňují vyčerpané kalorie v protější restauraci s pěknými kachláky. Milé posezení bohužel nelze moc protahovat, abychom stihli poslední autobusový spoj do Brna. Takže se s pohostinným hostitelem (= oslavencem Zdeňkem) loučíme zpěvem (Pijme vínečko, dobré je, ja kdo že nám ho naleje; Víno, víno, víno, víno, nigdá tak dobré nebylo a nezbytným S Pánem Bohem, idem od vás) a zase na silnici. Doprovází nás romantická silueta hradní zbořeniny a nové výhledy do údolí, v podvečerním slunci plasticky modelované. Pár posledních zajímavých chaloupek v Perné (moc jich už nezbylo - smetly je katalogové hrůzy), rozkvetlá vistárie (v Brně teprve začínala), rozšlapaní chrousti a blížíme se k hluku dálnice na Brno, na zastávce u Dolních Dunajovic za bariérou rozkvetlých pámelníků dorážíme poslední zásoby pevné i tekuté.

V autobuse je zpěvná nálada, jen šofér polekaně kontroluje společnost ve zpětném zrcátku (aby se mu moc nerozšoupla).

Do Brna jsme dojeli ještě za světla, po téměř 20 km pochodu přiměřeně uondaní, ale spokojení.

Všichni došli, i ten nejmladší člen (byť většinou na zádech sportovního tatínka Jana), i ten nejstarší po by-passu. Akce se povedla.

Jiřina Lacinová,
proloženou část doplnil VL

Názory, diskuse, polemiky

Pokud mi to čas dovolí, rád si otevřu a pročítám webové stránky Jiřího Plocka, vystudovaného biologa, redaktora Čs. rozhlasu Brno, svérázného muzikanta, vydavatele, publicisty, moravského národopisce a vůbec o obecné věci se zajímajícího poutníka, jak sám sebe v úvodu stránek charakterizuje. Na rozdíl od většiny jiných tiskovin v nich

totiž vždy najdu něco zajímavého, něco co stojí za přečtení a vede člověka k zamyšlení nad obsahem textu. Jelikož vím, že zdaleka ne všichni mají doma internet, rozhodl jsem se zveřejnit s laskavým svolením autora v Krůžkozoru dva články z poslední doby, které mě osobně zaujaly. Doufám, že jejich obsah vyvolá u čtenářů podobně jako u mne

samotného jakousi vnitřní diskusi s autorem, ve které se s ním buď shodneme nebo ne. Ale to už záleží na každém čtenáři. Při pročítání Plockových textů si vždy říkám, jak je dobře, že se i v dnešní době ještě najdou lidé, ochotní využívat svůj intelektuální potenciál také k něčemu jinému než jak vydělat co nejvíc peněz. Každému, kdo by měl zájem se blíže seznámit s obsahem webových stránek Jiřího Plocka, vřele doporučuji jejich návštěvu na adrese www.gnosis.cz

M.H.

Základní kameny moravské vlastivědy a národopisu

Je to zajímavé a příznačné. Přestože Morava je zemí, která vlastně v současnosti „neexistuje“ – ať už vyjádřeno státoprávním uspořádáním či jednoznačně etnicky, tak ve skutečnosti v mnoha ohledech „bytuje“ ve středoevropském prostoru výrazněji a svébytněji než Čechy. Jsou věci, které přes všechny úsměšky skeptiků nelze zničit a možná paradoxně právě pro oficiální nepřítel či ignoranci projevují se spontánně a s nebyvalou intenzitou (Díky, milí centralisté!). Jednou z nich je zcela jistě jakési moravské povědomí, ať už jakkoli intenzivní a (ne)vyhraněné, a z toho plynoucí přirozená potřeba kulturně - společenské identifikace. Vždyť jak jinak, než skrze svou svébytnou kulturu můžeme komunikovat ve světě, v němž se otevírají hranice? Me zme me, říkají Hanáci, tito historicky nejstarší centrální Moravané. A je to. Nemáme žádné vyslance ani atašé, zato máme muzikanty, zpěváky, vinaře, knižní nakladatele, muzejníky, podnikatele – ti všichni navazující na pestrou historii a kulturu své země stávají se rovnocennými partnery Evropanovi kterékoli jiné národnosti. A nejsou zaměnitelní s Čechy z Čech. Sám jsem to zažil nesčíslněkrát a nemusel jsem pro to skoro nic udělat, kromě jedné věci - zůstat sám sebou: protože česká písnička není moravská, dur není moll, Smetana není Janáček, pivo není víno, dudy nejsou cimbál a tak dál. Jistě, Praha je mé hlavní město, mám ji rád, ale umím si představit, že by jí nebyla. Jezdil bych ji obdivovat stejně jako dnes, akorát bych se tam nemusel štrachat

kvůli státní byrokracii. Ale to teď není důležité, tyhle úvahy. Důležité je, co plyne z potřeby a pocitu ohmatat svou kulturu, napojit se na své kořeny a tvořit něco, čím se člověk stává sám sebou a tím přirozeně i pevnou součástí okolního světa.

Začátkem devadesátých let tu bylo mnoho slov – těch moravsky exaltovaných i těch česky posměšných. Nu, dnes po téměř dvaceti letech, z důvodů, jež nejsou náhodné, tu máme desítky, možná i nějakou tu stovku titulů s moravskou regionální muzikou, dobrých i špatných, dále knížky, jež navazují na vše možné z moravských regionů, jenom ne na historii a realie Bohemie. Prešpurek, Vídeň a Uhry nejsou z Čech vidět. Obce se sebevědomě prezentují, tvoří mikroregiony, navazují kontakty se zahraničím, budují turismus na místním svérázu – geografickém i kulturním. Kdo nechce vidět, ten to nevidí, ale to vůbec nevádí. Už je to tady a my jsme klidnější a sebevědomější. Po počátečním spontánním vyjádření vzniká hlad po hlubším ukotvení, podrobnějším poznání svých tradic a ruku v ruce s tímto posunem jdou i vydavatelské počiny, jež zpřístupňují základní a stále inspirativní díla velikánů moravského národopisu a historie.

Před pár lety vyšla první a nejdůležitější moravská písňová sbírka, původně vydaná v roce 1860 – Moravské národní písně od Františka Sušila. (MF – Argo, Praha 1998). Od roku 2003 vychází pod odbornou patronací známého etnografa dr. Karla Pavlištfka edice prací Františka Bartoše (1837-1906), kterou vydávají dvě zlínské instituce – Krajská knihovna Františka Bartoše a Muzeum jihovýchodní Moravy. Prvním svazkem byly "Nové národní písně moravské" (doplnek sbírky Sušilovy) a posledním, šestým v pořadí, soubor statí "Moravská svatba. Líšeň. Deset rozprav lidopisných." z konce roku 2007. Dílo velkého moravského národopisce a dialektologa se tak dostává do rukou nejen odborníkům z oboru, ale především zájemcům o tradiční kulturu, ať už ve školství, mezi aktivními folkloristy nebo mezi všemi, kdo se rádi mazlí s jazykem. Bartoš v sobě nezapře literáta ani vkusného osvěťáče. Jeho práce se čtou jako pohádka či zažívají jako výlety do světa jazykových rozkoší. Jsou ukázkou poetického vidění světa tradiční kultury, který za jeho časů byl ještě živý. Ještě se k němu vrátím ukázkou.

Posledním titulem, který tu musím zmínit, a vlastně mým prvním „osmičkovým“ je legendární Kniha pro každého Moravana od Vincence Brandla z roku 1863. Je to první česky psaná vlastivěda Moravy a vydala ji letos (!) ke svému 200. výročí založení Moravská zemská knihovna v Brně ve spolupráci s Muzejní a vlastivědnou společností, jež tak oslavila své 120. narozeniny. Také k tomuto titulu se ještě vrátím. Je to radostná bilance.

převzato z webových stránek Jiřího Plocka – www.gnosis.cz

Velikonoční ohlédnutí

V kostele je tma. Zhasla světla. Lidé v lavicích sotva dýchají očekáváním. Každý svírá v ruce svíčku. Od vchodu problikne světlo a náhle jsou jeho třepotavá křídélka všude. Středem mezi zaplněnými lavicemi kráčí kněz s obrovskou velikonoční svící. Poprvé se zastavuje v půli chrámu. „Světlo Kristovo!“ Mezi tóny následujícího chvalozpěvu se začínají v lavicích míhat světélka. Přiběhl ke mně maličký ministrant, úzkostlivě dlaní chrání plamínek své svíčky. Zapálil jsem si od něj svoji a nabídl plamen sousedovi. Za chvíli je celý kostel jedno velké světelné pole. Zrození světla. Věčného světla. Kdo nezažil, neuvěří.

převzato z webových stránek Jiřího Plocka – www.gnosis.cz

Folklorní sdružení (FoS) obecně „prospěšná“ společnost

Vzhledem k výskytu pověstí v lidovém podání co FoS je, jaké mají jeho pracovníci příjmy, jak zachází s finančními prostředky a vůbec, co Oni jsou, jsme se rozhodli pověsti ověřit a vypravili jsme se s rodičovským pozhledem výboru Slováckého krúžku v Brně na cestu do Prahy na X. zasedání valné hromady FoS. Vrásky starosty nás doprovázely, neboť Praha je nebezpečné město, tedy pro Brňáky. V uších nám zněla slova známého moravského klasika „zabít Brňáka na pražský půdě není trestný“. Ježto tato skutečnost je nám známa. Zahájili jsme přípravu před odjezdem tak, že jsme využili pracovní schůzky brněnských folklorních souborů, abychom získali další informace, což se také skutečně stalo zejména staršími listinami a sděleními očitých svědků. Snažili jsme se pochopit jemné nuance. Každý delegát má tolik hlasů, kolik jich získá od druhých řádných členů, výroční finanční zpráva se jenom čte a pak se po delším čase teprve vydá písemně atd.

Pod vlivem těchto dojmů a vox populi jsme v rámci této přípravy, obeslali asi 60 folklorních souborů převážně z Moravy, které jsme informovali o pokusu „změňme stav věcí v této organizaci“. Dostali jsme kladné odpovědi, vlastně pouze jedna byla negativní. To nás nejen povzbudilo, ale i optimisticky naladilo, i když pohled na detailní pozvánku a Stanovy FoS byl varující!

Samotná cesta do Prahy byla zajímavá až na konci, kde v cíli na nás číhal pětihvězdičkový hotel vzbuzující úctu již svou impozantností. Naše domněnka, že jsme zmýlili v místě konání se ukázala mylná (ještě, že jsme nepodcenili oblečení). Ale konec konců proč se bát, jsme přece potomci moravských folklorních šlechticů a jaké uklidnění uvnitř - známe tváře: Májek, Valášek a další, sláva nejsme tu sami. Začíná prezentace spojená si získáváním volebních hlasů, zděšeně sdělují kolegyni jsme „chudí příbuzní“. No budiž, ostatní nás nepřesvědčivě utěšují, to bude dobré. Usedáme na svá místa v sále, zde již vše připraveno, chápeme, že k takovému hotelu musí být vše na úrovni. Otvíráme program a materiály, ale již na letný pohled je vidět

drobné nedokonalosti: program má u některých bodů data minulé valné hromady, volební i jednací řád má procesní chyby. Ukazuje se, že toto je vše teprve začátek zmatků a potíží. A ejhle, skutečnost však předčí naše očekávání.

Po půlhodinovém zdržení, konečně začínáme. Musíme ale poctivě přiznat, že zdržení je vyplněno obdivnými, pochvalnými i účelovými zdravicemi různých spřátelených organizací a dokonce i veličinou veličin snad emeritním zaměstnancem ministerstva školství nebo kultury, který snad byl i dokonce „ředitelem odboru“. Toto divadlo našťestí však má svůj konec, a začíná hlavní jednání.

Už volba pracovního předsednictva se začíná komplikovat, napřed se hlasuje hromadně, a...

předsednictvo není zvoleno. Co teď? Chvilke zmatků, a nakonec po mnoha pokusech je zvoleno. Heuréka!! Předsednický stůl už však ví, za všechno může ten, „zvědavý z první lavice, který mluví se silným moravským přízvukem“!

A potíže pokračují, předsedající opomene schválit jednací řád a zase mu to připomíná ON. No teď už mu ukáže, dá si pozor – nedal, ještě pětkrát je opraven a čas letí, notabene pan předseda již šel tolikrát k řečništi a zase se musel vrátit na své místo.

Teď, zdá se, že se tváří nerudně. Obecenstvo v podobě „delegátů“ nechápe.

Konečně je vše v pořádku, sláva, sláva!

Pan předseda FoS se dočkal a chápe se mikrofonu, s úlevou čte Výroční zprávu. Za poslední tři roky jsme na rozmachu, šíříme slávu folkloru České republiky na celém světě, staráme se o děti (musíme, peníze pro děti jsou účelově vázány ministerstvem), popularita FoSu stoupá a stoupá, zejména díky tomu, že JÁ a Mirek Topolánek projednáme, JÁ a Zdeněk (později zjištěno, že se jedná o jistého Zdeňka Škromacha, snad bývalého a možná i budoucího ministra), JÁ a Miloš Vlčků, kolegyně do mne strká, to je přece Předseda PS ČR, Neználku! V duchu přiznávám, má pravdu, zapomínám se dívat na interpelace v PS! A co teprve ples ve Žďáru, to byla propagace libuje si pan předseda a má nejspíš pravdu. Dále se zabývá budoucností hmotnou, tedy vlastním vybavením, dále evropskými fondy, přidělováním dotací, výchovou mladých (pro zájemce o detail, viz cestovní zpráva a další listinné materiály uložené na výboru SK). Celá zpráva trvá asi hodinu, připomínkovat nelze – snad, až na konci programu.

Nyní ekonomka - zde prosím čtenáře, ať si udělá obrázek sám.

Jedná se o výčet:

Výnosy roku 2007	7 190 000.- Kč	dotace na činnost sdružení
	7 000 000.-Kč	zvláštní dotace na informační systém sdružení
	1 231 000.-Kč	členské příspěvky
	4 618 000.-Kč	ostatní, blíže neupřesněné příjmy
Výdaje roku 2007	2778 000.-Kč	nájmy kanceláří, poštovné, autoprovoz, služby, vybavení kanceláří, cestovné atd.
	1 867 000.-Kč	mzdy

1 761 000.-Kč zabezpečení informačního systému a zakoupení
kopírovacího stroje
6 960 000.-Kč propagace, webové stránky, DVD, tiskoviny

Priority 2007 699 000.-Kč Ples FoS
 835 000.-Kč Pražský jarmark
 1 215 000.-Kč Ediční činnost

a další výdaje, které jsou uvedeny pod čarou. Ekonomka zprávu četla, prakticky se nedala zaznamenat, ale autoři ji získali jako zcela výjimečné privilegium, jak jim bylo řečeno.

Zprávu předsedy kontrolní komise, zde neuvádíme, neb je téměř stejná za posledních mnoho let. Pro důkladné: vše je v pořádku, a když je něco špatně, jsou tím vinny soubory, ale toto naše tvrzení ověříte nahlédnutím do listinných materiálů.

A nyní finále diskuse a volby.

Naše moravská dvojice se ptá a navrhuje:

- jaké znění má smlouva s OSOU
- jak je to s úrazovým pojištěním členů folklorních souborů, členů FoS
- provést kontrolu všech platných smluvních vztahů
- zajistit audit FoS za posledních 8.let
- seznámit s pravidly přidělování dotací souborům
- snížit počet placených funkcionářů na polovinu
- zveřejnit platový řád zaměstnanců FoS
- změnit stávající volební řád, který je zřetelně nerovný a tím nedemokratický (tady jsme pouze tušili jaká „legrace“ nastane a o chvíli později opravdu nastala).
- čerpání z fondů EU / zde byla naše shoda s vedením FoS, i když realizaci nejsou schopni zajistit a tím se tento jediný shodný bod stal akademickým.

Výboru a Kontrolní komisi FoS se zřetelně orosila čela, a jejich realizované rozhodnutí hovořit co nejméně bylo správné. Kdo nemluví, nic na sebe nepoví. A vůbec, nakonec těm zvědavcům se to v zákulisí pošeptá do ouška a bude pokoj.

A co tedy víme: že smlouva s OSOU je důvěryhodným jedincům k nahlédnutí na sekretariátu FoS, smlouva o úrazovém pojištění je na webu České rady dětí a mládeže, FoS je snad jakýmsi vedlejším účastníkem.

Zdá se Vám odpovězeno málo?? Nám se to taky nelíbilo. I když kouřové signály oba delegáty doháněly o přestávkách a při jiných příležitostech, ve stylu musím Vám říct.....změny možná připravíme.

A už je to tu, zlatý hřeb dne - Volby výboru a kontrolní komise FoS.

Řeč čísel:

FoS o sobě, máme 430 členů, avšak platících je 289.

Na VH přítomno 110 mandátů, avšak skutečných fyzických osob, včetně rodinných příslušníků, je přítomno cca 50. Zajímavý nepoměr.

Nebudeme rozebírat jednotlivé kandidáty, většinou to byli stávající, až na dvě výjimky a Ti, jak pochopíte, následně nemohli, skutečně nemohli být zvoleni.

Máme ve volební komisi zástupkyni a doufáme v regulérnost.

Hlasuje se zdvižením delegačních lístků a teď, některým členům výboru a kontrolní komise,

nestačí ruka na množství mandátů, kterými disponují. Odhadujeme, že tito řádní členové FoS disponují cca 65 hlasy ze 110 možných. Tedy pohodlná nadpoloviční většina. Z toho vyplývá, co chceme, to si odhlasujeme a ostatní..... Od této chvíle se stávají volby fraškou.

Zlatým hřebem se stává odhlasování výše příspěvku na člena FoS (dospělí 150.-, student 100.-, dítě 50.- Kč). Proti jsou jen dva delegáti, kteří lze lehce domyslet!

Opona podá, představení končí, herci spokojeně odchází do zákulisí a diváci jsou na spořádaném ústupu - někteří netleskali!

Odpověď na otázku, zda potřebuje SK Brno Folklorní sdružení není zodpovězena, je námětem k úvahám a možným řešením do budoucna. Ale to by měl řešit někdo jiný a kompetentnější.

Podle své paměti a v rámci svých možností sepsal

M.L.

Fajova Storočenka

Na březnové besedě byla křtěna Storočenka, kniha zachycující činnost Krúžku za období od vzniku v roce 1908 do současnosti. Autorem je v posledních letech jeden z neaktivnějších členů Slováckého krúžku v Brně Ing. Zdeněk Fajbus, jak poznáte i z obsahu této knihy. Vedla dříve známých skutečností (starostové, primáši, stárci, zpěváci apod.) jsou zde i nové originální kapitoly týkající se např. svateb uzavřených v Krúžku nebo údaje, které patří do Ginessovy knihy Krúžku. Pro svůj obsah kniha rozhodně stojí za přečtení.

O spěchu při dokončování knihy svědčí řada formálních chyb, nad které se jistě dokáže čtenář povznést.

Jsou zde však i věcné nepřesnosti, z nichž jedna se týká přímo mé osoby. Na str. 133 je uvedeno, že jsem získal na lázeňské olympiádě stříbrnou a bronzovou medaili za dva skoky do dálky pod různými jmény. Zisk medailí proběhl poněkud odlišně, než je popisováno. Medaile byly získány jediným skokem, neboť zmatkující zapisovatelka zapsala můj druhý skok předchozímu skokanovi (Jožkovi Frídluvi). Představil jsem se jí a upozornil jsem ji na svůj výkon. Zmatenou zapisovatelku jsem nakonec uklidnil větou, že nemusí nic opravovat, neboť můj první skok byl delší než Frídlův a tak jsem stejně druhý v průběžném pořadí. Snad měla po tomto ujištění i klidné spaní. Pán Bůh se ovšem nemohl na takový nepořádek koukat a začal skrápět stadion drobným

deštěm. Při třetím skoku (odrazu) jsem na gumovém rozběhovém pásu nebezpečně podklouzl na bosé odrazové noze a pořadatelé okamžitě závod ukončili a tak potvrdili průběžné pořadí.

Václav Linhart

P.S. Je málo pravděpodobné, že bych skočil po sobě dva stejně dlouhé skoky ve dvou dresech jak je patrné z délek skoků na obou získaných diplomech.

Akce Krůžku propaguje časopis

program
Brněnsko

Obrazová Příloha

Foskar 2007

tanečníci Eva Machů a Přemek Janík foto: Ing. Josef Pokorný

muzika Malé Zálesí z její internetovské stránky

Jarní putování Pálavou

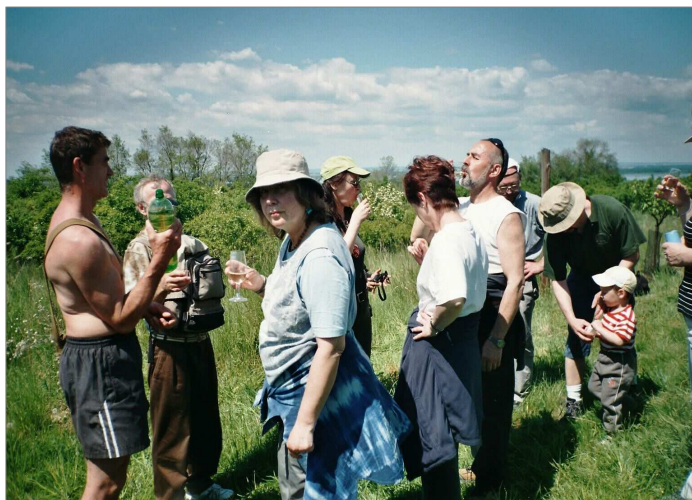

věstonická venuše z internetovské stránky muzea

Účastníci na pozadí s Pálavou

foto: Miluška Karolčíková

Košt vína ve vinohradě

foto: Miluška Karolčíková